

Dosarul nr. 2ra-1221/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Constantin Ciobu împotriva Mariei Ciobu cu privire la desfacerea căsătoriei

împotriva deciziei din 3 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș și menținută hotărârea din 24 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă integral

constată:

La 23 iulie 2018, Constantin Ciobu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Ciobu cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 18 iunie 1971, la Primăria Sîngera a încheiat căsătoria cu Maria Ciobu (Crețu), fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria I-ЧЭ nr. 430828.

În rezultatul căsătoriei au trei copii majori, iar desfacerea căsătoriei este solicitată de către el, deoarece nu consideră posibilă și rezonabilă de a păstra familia comună cu Maria Ciobu, din motivul incompatibilității caracterelor în multiple aspecte de conviețuire familiară.

A menționat că de trei ani de zile locuiește separat de Maria Ciobu și că viața în comun cu Mariei Ciobu nu mai poate continua, totodată, evidențiind asupra neacordării termenului de împăcare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 33 alin. (2), 36 alin. (2), 37 alin. (1), (3) Codul familiei, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și desfacerea căsătoriei încheietă cu Maria Ciobu la data de 18 iunie 1971, la Primăria Sîngera, înregistrată în registrul actelor de căsătorie cu nr. 55.

Prin hotărârea din 4 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, acțiunea a fost admisă integral.

A fost desfăcută căsătoria înregistrată la 18 iunie 1971, trecută în Registrul actelor de stare civilă cu nr. 55 la Primăria Sîngera r-nul Anenii Noi, între Constantin Ciobu și Maria Ciobu (Crețu).

A fost încasată în mod proporțional de la Constantin Ciobu și Maria Ciobu, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, taxa de stat în mărime a câte 500 % din salariu minim stabilit în Republica Moldova.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Maria Ciobu, casată hotărârea din 4 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău sediul central și remisă cauza spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 24 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral.

A fost desfăcută căsătoria încheiată între Constantin Ciobu și Maria Ciobu (Crețu) la data de 18 iunie 1971 și înregistrată la Primăria Sîngera r-nul Anenii Noi cu nr. 55.

Prin decizia din 3 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș și menținută hotărârea din 24 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că viața în comun a soților Constantin Ciobu și Mariei Ciobu și menținerea familiei este imposibilă, motiv din care au concluzionat asupra temeiniciei acțiunii lui Constantin Ciobu cu privire la desfacerea căsătoriei.

Cu referire la termenul de 6 luni, în vederea împăcării soției Mariei Ciobu cu soțul său Constantin Ciobu, instanța de apel l-a considerat că la caz, nu este rezonabil, întrucât acțiunea a fost înaintată în instanța de judecată încă în anul 2018, iar Constantin Ciobu în ședința instanței de apel a invocat asupra imposibilității menținerii în continuare a căsătoriei.

La 15 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș a declarat recurs împotriva deciziei din 3 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că în cererea de chemare în judecată Constantin Ciobu nu a indicat careva motive întemeiate, prin care solicită desfacerea căsătoriei.

A susținut că până la depunerea cererii de chemare în judecată de către Constantin Ciobu și până în prezent, dânsa locuiește împreună cu Constantin Ciobu, duc o gospodărie comună împreună, iar obligațiile care le are ca soție și le execută conștiincios, fără a intra în careva certuri cu Constantin Ciobu și că motivul divorțului nu îi este clar.

Cu referire la prevederile art. 37 Codul familiei, a menționat că a întocmit o cerere privind acordarea unui termen de împăcare, însă din cauza întârzierii reprezentantului său la ședința de judecată în prima instanță, această cerere a fost depusă în cancelarie, iar având în vedere dispozițiile art. 376 CPC, a indicat că cererea privind acordarea unui termen de împăcare urma a fi examinată în instanța de apel.

A indicat că instanța de apel la adoptarea soluției sale a ținut cont doar de declarațiile lui Constantin Ciobu, precum că acesta demult nu locuiește cu ea, întemeindu-și o nouă familie, din care are un copil minor, fără însă a fi prezentate careva probe în acest sens, sub formă de acte, certificate etc.

La 4 august 2020, Constantin Ciobu a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 8 mai 2020, ceea ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 105), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 3 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Ciobu, reprezentată de avocatul Silvia Timuș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu